

Document d'Avaluació de l'Activitat 2

Taller de Creació I Grup CE_25/26

Jaume Llansana Marcé

**Referent:
Eduard Serra i la seva obra "Verb List"
I amb el paper en comptes de l'acer.**

Projecte: Cartografia de l'Inútil

Funciona com a peça final del llibre que estic escrivint sobre un viatge que vam fer tres persones per Àfrica , des de Barcelona fins a Cape Town amb moto normal de carretera i sense vehicle de suport i com a tancament conceptual.

Uneix el mapa, el viatge, i l'absurd heroic que hi ha al centre del projecte.

La matèria serà el paper i concretament les fulles del meu diari personal i les accions sobre la matèria seran:

- arrugar (desert)
- esquinçar (zones de fractura històrica)
- tallar (rius, línies colonials)
- Perforar i/o cremar (ferides, extractivisme)
- plegar (geografies culturals)
- superposar (capas d'història)

L'obra es presentarà amb la forma del mapa d'Àfrica, sense la projecció Mercator I amb mida més real que la de la projecció cilíndrica típica i actual en la majoria de mapes.

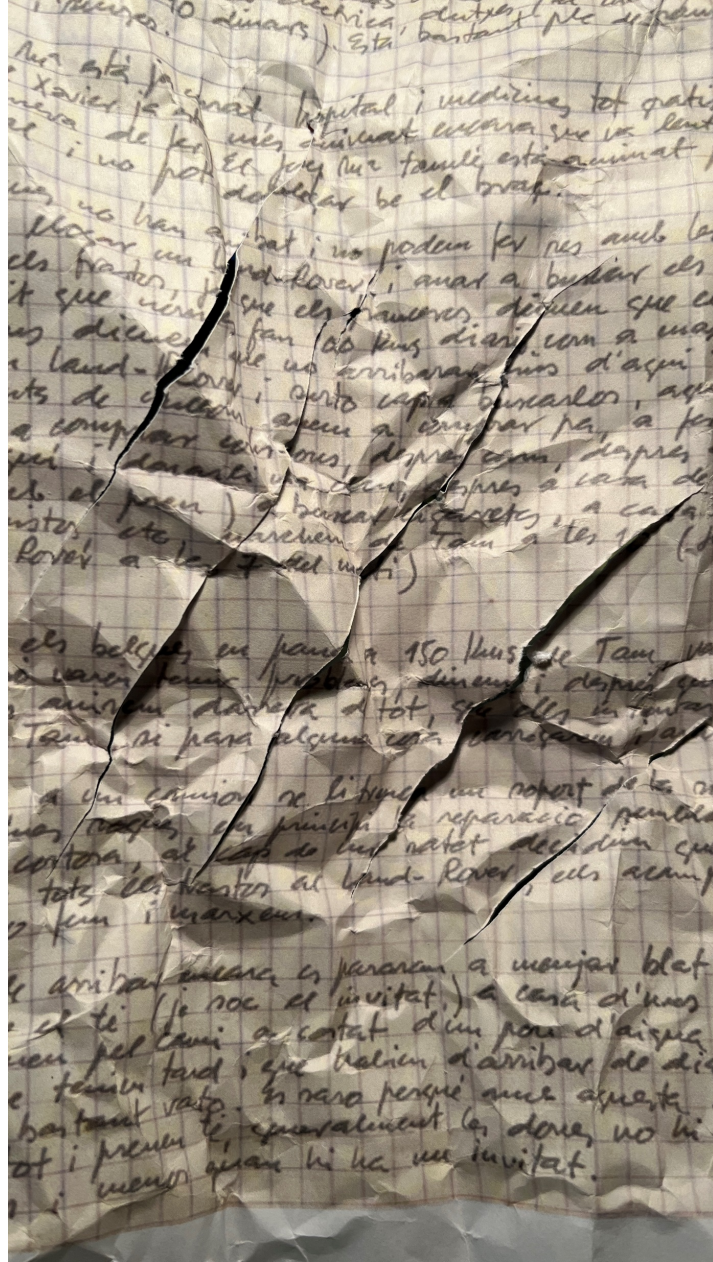
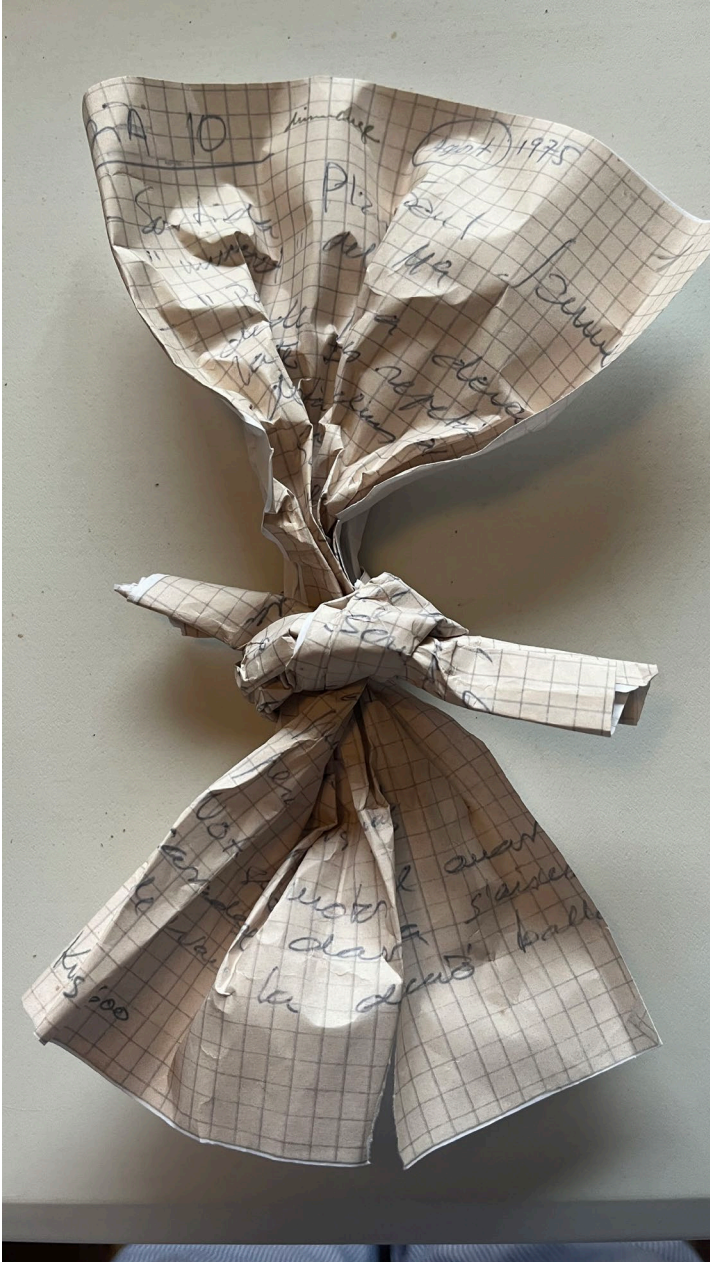
Mida i orientació segons la projecció Mercator

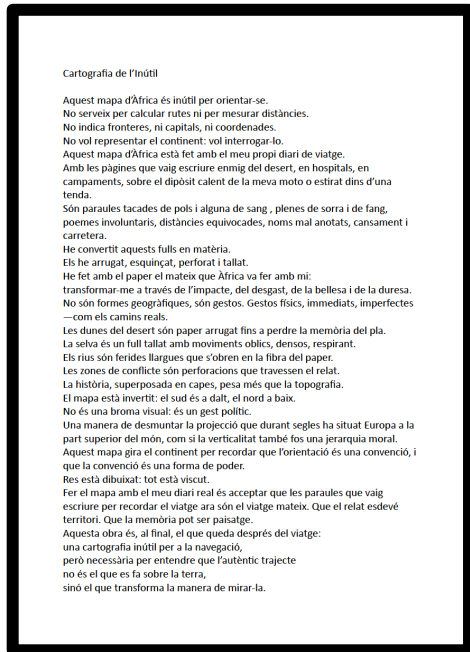
Cape Town

Barcelona

Proves

Quadre mida A3 que
acompanyarà el mapa
d'Àfrica quan sigui
exposat

Cartografia de l'Inútil

Aquest mapa d'Àfrica és inútil per orientar-se.

No serveix per calcular rutes ni per mesurar distàncies.

No indica fronteres, ni capitals, ni coordenades.

No vol representar el continent: vol interrogar-lo.

Aquest mapa d'Àfrica està fet amb el meu propi diari de viatge.

Amb les pàgines que vaig escriure enmig del desert, en hospitals, en campaments, sobre el dipòsit calent de la meva moto o estirat dins d'una tenda.

Són paraules tacades de pols i alguna de sang , plenes de sorra i de fang, poemes involuntaris, distàncies equivocades, noms mal anotats, cansament i carretera.

He convertit aquests fulls en matèria.

Els he arrugat, esquinçat, perforat i tallat.

He fet amb el paper el mateix que Àfrica va fer amb mi:

transformar-me a través de l'impacte, del desgast, de la bellesa i de la duresa.

No són formes geogràfiques, són gestos. Gestos físics, immediats, imperfectes —com els camins reals.

Les dunes del desert són paper arrugat fins a perdre la memòria del pla.

La selva és un full tallat amb moviments oblics, densos, respirant.

Els rius són ferides llargues que s'obren en la fibra del paper.

Les zones de conflicte són perforacions que travessen el relat.

La història, superposada en capes, pesa més que la topografia.

El mapa està invertit: el sud és a dalt, el nord a baix.

No és una broma visual: és un gest polític.

Una manera de desmuntar la projecció que durant segles ha situat Europa a la part superior del món, com si la verticalitat també fos una jerarquia moral.

Aquest mapa gira el continent per recordar que l'orientació és una convenció, i que la convenció és una forma de poder.

Res està dibuixat: tot està viscut.

Fer el mapa amb el meu diari real és acceptar que les paraules que vaig escriure per recordar el viatge ara són el viatge mateix. Que el relat esdevé territori. Que la memòria pot ser paisatge.

Aquesta obra és, al final, el que queda després del viatge:

una cartografia inútil per a la navegació,
però necessària per entendre que l'autèntic trajecte

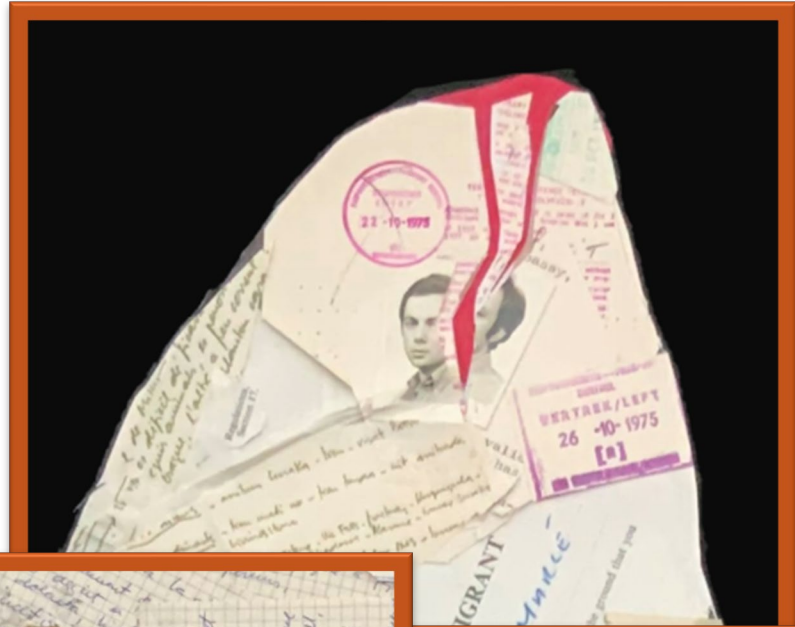
no és el que es fa sobre la terra,

sinó el que transforma la manera de mirar-la.

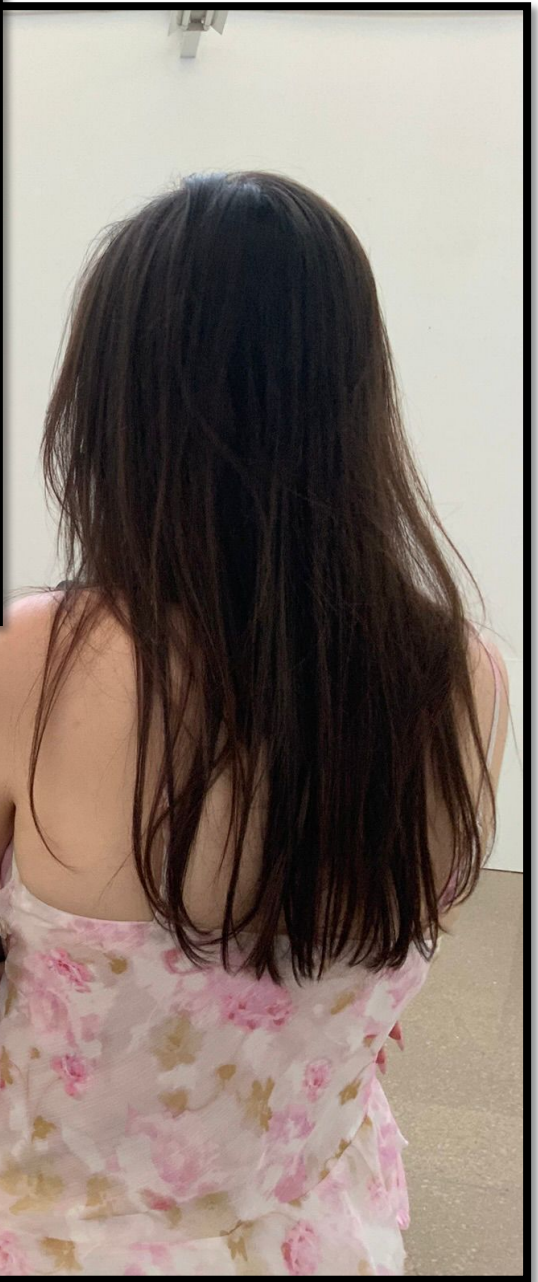
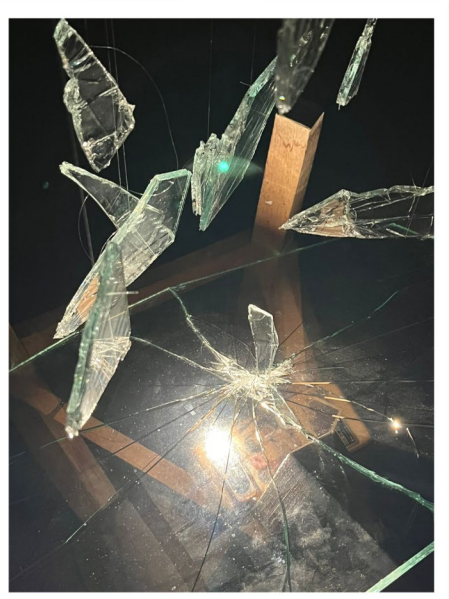
Cape Town

Barcelona

17 d'abril de 2026

Gràcies,
companyes i
companys!

El nostre
petit secret!

